

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (sjunde avdelningen)

den 25 oktober 2017*

”EGFJ och Ejflu – Betalningar som undantagits från finansiering – Oegentligheter i samband med fastställandet av skuldbeloppen – Dröjsmål i förfarandet för indrivning av skulder – Avsaknad av avräkning mellan fonder – Fastställande av räntebeloppen – Proportionalitet – Schablonmässig finansiell korrigering – Artiklarna 31–33 i förordning (EG) nr 1290/2005 – Enskilda fall”

I mål T-26/16,

Republiken Grekland, företrädd av G. Kanellopoulos, O. Tsirkinidou och A. Vasilopoulou, samtliga i egenskap av ombud,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av D. Triantafyllou och A. Sauka, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/2098 av den 13 november 2015 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkstälts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 303, 2015, s. 35), såvitt avser Republiken Greklands utgifter,

meddelar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen),

sammansatt av ordföranden V. Tomljenović, samt domarna A. Marcoulli och A. Kornezov (referent),

justitiesekreterare: handläggaren L. Grzegorzcyk,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 16 februari 2017,

följande

* Rättegångsspråk: grekiska.

Dom¹

Bakgrund till tvisten

- 1 Europeiska kommissionen har, inom ramen för finansieringen av gemenskapens jordbrukspolitik, genomfört ett visst antal kontroller av utgifter som sökanden, Republiken Grekland, har haft. Först utförde den, efter sin skrivelse med kommentarer av den 10 februari 2009, i ett visst antal enskilda fall en kontroll på handlingar (IR/2009/017/GR), och därefter, den 8–10 september 2009, genomfördes en kontroll på plats (IR/2009/004/GR).
- 2 Genom skrivelse med kommentarer av den 4 januari 2010 underrättade kommissionen Republiken Grekland om de brister och oegentligheter den funnit vid sin kontroll på plats. Skrivelsen rörde för det första dröjsmål i förfarandet för indrivning av skulder, med hänsyn dels till att fyra år förflutit sedan den dag då kontrollrapporten upprättades och fram till den dag då det första administrativa eller rättsliga konstaterandet gjordes, dels till att mer än ett år hade förflutit sedan det första administrativa eller rättsliga konstaterandet gjordes fram till dess att betalningskrav utfärdades, för det andra avsaknad av skuldavräkning mellan Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), för det tredje, såväl inkorrekt fastställande av den ränta som ska utges, som – i vissa fall – avsaknad av omnämnande av den ränta som ska utges i de fall indrivning inte hade skett och, för det fjärde, enskilda fall av dröjsmål i fråga om indrivning. Kommissionen föreslog därför att ett belopp på 11 467 310,85 euro skulle undantas från europeiska unionens finansiering och att Republiken Grekland skulle belastas detta belopp.
- 3 Genom skrivelse av den 3 mars 2010 ifrågasatte Republiken Grekland denna bedömning. Ett bilateralt möte ägde rum den 1 april 2011, efter vilket ett mötesprotokoll upprättades daterat den 12 juli 2011. Kommissionen har beklagat att de grekiska myndigheterna inte har varit i stånd att ge in uppgifter om samtliga fall av dröjsmål i fråga om indrivning, annat än beträffande de enskilda fall som kommissionen redan har identifierat. Republiken Grekland å sin sida har hänvisat till svårigheter med avräkningsförfarandet mellan fonder och att den inte har underskattat de räntor som ska betalas. Vad de enskilda fallen beträffar menar Republiken Grekland att det faktum att de låg långt tillbaka i tiden eller hade överklagats rättsligt utgjorde hinder för att beakta utgifter som var hänförliga till dessa.
- 4 Genom skrivelse av den 24 januari 2013 underrättade kommissionen Republiken Grekland, på grekiska, om sitt förslag att undanta 11 467 310,85 euro från unionens finansiering (nedan kallad underrättelsen). Den 7 mars 2013 begärde Grekland att förlikningsorganet skulle ingripa.
- 5 Under förlikningsförfarandet anförde förlikningsorganet, i sitt yttrande av den 19 oktober 2013, inledningsvis att parterna förväntades kunna nå en överenskommelse beträffande bland annat underlaget till den föreslagna schablonmässiga finansiella korrigeringen på 10 procent och därefter att den, vad beträffar storleken på nämnda korrigering, inte var till någon som helst hjälp för parterna eftersom de grekiska myndigheterna inte hade bifogat tabellen över de fall där tidsfristerna inte hade iakttagits, och slutligen, att kommissionen skulle uppmärksammas på artikel 33.3 c i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209, 2005, s. 1), vilken "[föreföll] utesluta avräkning om de belopp som EGFJ utbetalat [var] föremål för återkrav". I övrigt anförde förlikningsorganet att det saknades anledning att ifrågasätta kommissionens slutsatser.
- 6 I en skrivelse av den 17 juli 2015 (nedan kallad skrivelsen av den 17 juli 2015) justerade kommissionen, som under tiden hade fått in nya uppgifter, upp beräkningen av underlaget för den schablonmässiga korrigeringen på 10 procent och förklarade sig även villig att, i ett fall, inte företa en korrigering och, i

¹ Nedan återges endast de punkter i denna dom som tribunalen anser bör publiceras.

ett annat fall, minska beloppet till hälften. Detta ledde till en höjning av det slutliga beloppet motsvarande de utgifter som undantagits från unionens finansiering, vilket hädanefter uppgick till 11 534 827,97 euro.

- 7 Genom sitt genomförandebeslut (EU) 2015/2098 av den 13 november 2015 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställdes av medlemsstaterna inom ramen för EGFJ och Ejflu (EUT L 303, 2015, s. 35) (nedan kallat det angripna beslutet) undantog kommissionen slutligen, från unionens finansiering, de betalningar som verkställdes av Organismos Pliromon kai Elegchou Koinotikon Enischyseon Prosanatolismou kai Eggyiseon Chanion (den grekiska byrån för utbetalning och kontroll av gemenskapens utvecklings- och garantistöd, nedan kallad Opekepe), till ett belopp på totalt 12 647 843,53 euro.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 8 Republiken Grekland väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 22 januari 2016.

[utelämnas]

- 15 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 16 februari 2017.

- 16 Republiken Grekland har yrkat att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara det angripna beslutet, i den mån kommissionen har tillämpat en finansiell korrigerings avseende Republiken Grekland på 11 534 827,97 euro, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

- 17 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

- ogilla talan, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

[utelämnas]

Grunderna för talan

- 19 Republiken Grekland har åberopat följande fem grunder till stöd för sina yrkanden om ogiltigförklaring:

- Det saknas rättslig grund för att tillämpa en schablonmässig finansiell korrigerings med avseende på de brister som konstaterats i fråga om förfarandet för indrivning av felaktigt utbetalat stöd.
- Den schablonmässiga finansiella korrigerings som tillämpades år 2015 på grund av brister i kontrollsystemet avser situationer som i vissa fall ägde rum före år 2000 och som grundar sig på konstateranden som gjorts först år 2011. Republiken Greklands rätt till försvar har därför kränkts. Korrigerings innebär även en oproportionerligt stor börda, ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, principen om berättigade förväntningar och skyldigheten att iaktta en skälig tidsfrist i handläggningen av administrativa förfaranden.

- Bristfällig motivering och en uppenbart felaktig bedömning med avseende på de påstådda dröjsmålen i indrivningsförfarandet genom avräkning mellan fonderna.
- Kommissionen har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 32.1 och 32.5 i förordning nr 1290/2005 vad beträffar dels beräkningen av de räntor som betalats i enlighet med regeln om att de ekonomiska följderna av utebliven indrivning efter oegentligheter ska bäras till hälften av den berörda medlemsstaten och till hälften av unionens budget (nedan kallad 50/50-regeln), dels avsaknad av hänvisning till dessa räntor i tabellen i bilaga III till kommissionens förordning (EG) nr 885/2006 av den 21 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller godkännande av utbetalningsställen och andra organ och avslutande av räkenskaperna för EGFJ och Ejflu (EUT L 171, 2006, s. 90), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1034/2008 av den 21 oktober 2008 (EUT L 279, 2008, s. 13).
- Felaktiga bedömningar har gjorts i olika enskilda fall.

Den första grunden

- 9 Republiken Grekland har till stöd för sin första grund gjort gällande att den schablonmässiga finansiella korrigering som tillämpats i förevarande fall saknar rättslig grund. De oegentligheter som konstaterats avsåg nämligen inte bristfälliga kontroller av huruvida utgifter är stödberättigade, vilka oegentligheter kan bli föremål för en schablonmässig korrigering enligt artikel 31.2 i förordning nr 1290/2005, utan avsåg handläggningen av senare felaktigt gjorda utbetalningar som inte kunde bli föremål för särskilda korrigeringar med stöd av artikel 32 och artikel 33 i samma förordning. Det är endast artikel 31.3 i nämnda förordning som är tillämplig på det specifika fall av oegentligheter som avses i de ovan nämnda artiklarna 32 och 33, vilka uttryckligen hänvisar till dessa fall. Den schablonmässiga finansiella korrigeringen regleras enbart av artikel 31.2 i förordning nr 1290/2005, vilken inte är tillämplig på de oegentligheter som avses i artiklarna 32 och 33 i nämnda förordning. Lydelsen i artikel 31.4 och 31.5 i samma förordning bekräftar denna analys. Republiken Grekland åberopar även en tolkning av artikel 3.1 a, artikel 8.1 c iii och skälen 25 och 26 i förordning nr 1290/2005 i förening.
- 20 Kommissionens dokument nr VI/5330/97 av den 23 december 1997, med rubriken ”Riktlinjer för beräkning av de finansiella konsekvenserna vid utarbetandet av beslutet om avslut av räkenskaperna för garantisektionen vid EUGFJ” (nedan kallat riktlinjerna), påstås vidare enbart avse kriterierna i artikel 31.2 i förordning nr 1290/2005, vilket påstås framgå av rättspraxis, bland annat av dom av den 13 december 2012, Grekland/kommissionen (T-588/10, ej publicerad, EU:T:2012:688, punkt 98). Kommissionen har således själv begränsat sitt utrymme för skönsmässig bedömning och det är inte möjligt att i förevarande fall tillämpa den schablonmässiga finansiella korrigering som genomförts i det omtvistade beslutet, även om de aktuella oegentligheterna visar sig föreligga.
- 10 Republiken Grekland har, med hänvisning till den exceptionella karaktären av användningen av schablonmässiga finansiella korrigeringar, gjort gällande att, i förevarande fall de faktiska belopp som inte drivits in kan fastställas fullt ut bland annat med hjälp av tabellerna bilaga III till förordning nr 885/2006, som medlemsstaterna meddelat kommissionen, vilken innebär att schablonmetoden blir irrelevant.
- 21 Republiken Grekland har i repliken tillagt att, om kommissionens tolkning och tillämpning av relevanta bestämmelser var korrekt, skulle schablonmässiga finansiella korrigeringar även kunna tillämpas på området för statligt stöd eller fördragsbrott, det vill säga den situation som avses i artikel 31.5 b i förordning nr 1290/2005.
- 22 Kommissionen har bestritt Republiken Greklands argument.

- 23 För att kunna pröva den första grunden måste det kontrolleras dels om kommissionen har rättslig grund för att tillämpa en schablonmässig finansiell korrigerings när oegentligheter konstaterats enligt artiklarna 32 och 33 i förordning nr 1290/2005, dels, om så är fallet, om det mot bakgrund av de konstaterade oegentligheterna var motiverat att tillämpa en sådan korrigerings i förevarande fall.
- 24 Inledningsvis påpekas att kommissionens handlande i förevarande fall, från dess kontroll på handlingarna och på plats under år 2009 fram till dess bedömning av förlikningsorganets yttrande av den 19 oktober 2013, reglerades av förordning nr 1290/2005, som då var tillämplig. I skäl 1 i det angripna beslutet hänvisade kommissionen även till artikel 52 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 2013, s. 549), som var tillämplig från och med den 1 januari 2015 enligt artikel 121.2 c i samma förordning. Artikel 52 i förordning nr 1306/2013 har i stort sett samma innehåll som artikel 31 i förordning nr 1290/2005, och utvecklar detta. Därför, och i den mån parterna stödjer sina argument på sistnämnda förordning, räcker det för att lösa denna tvist att pröva relevanta bestämmelser i förordning nr 1290/2005.
- 25 Möjligheten att tillämpa en schablonmässig finansiell korrigerings följer av det stora utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen har enligt bestämmelserna i artikel 31.1 och 31.2 i förordning nr 1290/2005 i förening. Kommissionen ges enligt dessa bestämmelser befogenhet att fatta beslut ”om vilka belopp som skall undantas från [unionsfinansiering] om den konstaterar att sådana utgifter som avses i artikel 3.1 och artikel 4 inte har betalats enligt [unionsreglerna]” och ”göra en bedömning av de belopp som skall undantas, särskilt med hänsyn till hur stor bristen på förenlighet är”, genom att ”beakta överträdelsens art och omfattning samt den ekonomiska förlust som [unionen] lidit” (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 maj 2013, Grekland/kommissionen, T-294/11, ej publicerad, EU:T:2013:261, punkterna 150–154 och där angiven rättspraxis).
- 26 Det ska även erinras om att mekanismen för finansiell korrigerings och de kriterier som uppställs i riktlinjerna har förklarats vara förenliga med unionsrätten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 september 2004, Grekland/kommissionen, C-332/01, EU:C:2004:496, punkt 70, dom av den 7 oktober 2004, Spanien/kommissionen, C-153/01, EU:C:2004:589, punkt 73, och dom av den 17 maj 2013, Grekland/kommissionen, T-294/11, ej publicerad, EU:T:2013:261, punkt 155), eftersom en korrigerings som kommissionen vidtar i enlighet med riktlinjerna syftar till att förhindra att EGFJ och Ejflu betalar ut belopp som inte har använts för att finansiera ett mål som de relevanta unionsbestämmelserna inte eftersträvar och utgör inte en sanktionsåtgärd (dom av den 31 mars 2011, Grekland/kommissionen, T-214/07, ej publicerad, EU:T:2011:130, punkt 136, och dom av den 17 maj 2013, Grekland/kommissionen, T-294/11, ej publicerad, EU:T:2013:261, punkt 175). Det framgår av rättspraxis att de schabloner som används i riktlinjerna både möjliggör iakttagandet av unionsrätten och en god förvaltning av unionens resurser och förhindrar att kommissionen utövar sitt utrymme för skönsmässig bedömning genom att ålägga medlemsstaterna orimliga och oproportionerliga korrigerings (dom av den 10 september 2008, Italien/kommissionen, T-181/06, ej publicerad, EU:T:2008:331, punkt 234, och dom av den 17 maj 2013, Grekland/kommissionen, T-294/11, ej publicerad, EU:T:2013:261, punkt 175).
- 27 Vad beträffar frågan om det föreligger rättslig grund för att tillämpa en schablonmässig finansiell korrigerings avseende de oegentligheter som avses i artiklarna 32 och 33 i förordning nr 1290/2005, påpekas att ingen bestämmelse i nämnda förordning, och i synnerhet i artiklarna 31–33 i denna, hindrar en tillämpning av artikel 31.2 i denna förordning på de oegentligheter som avses i artiklarna 32 och 33 i sistnämnda förordning.
- 28 I artiklarna 32 och 33 i förordning nr 1290/2005 hänvisas visserligen inte till artikel 31 i samma förordning annat än för att nämna kommissionens skyldighet att, när den med tillämpning nämnda artiklar 32 och 33, beslutar att ”belasta medlemsstaterna med de belopp som skall återkrävas”

(artikel 32.4 och artikel 33.5 i förordning nr 1290/2005) eller ”att från [unionsfinansiering] undanta belopp som belastat [unionens budget]” (artikel 32.8 i förordning nr 1290/2005), tillämpa ”förfarandet i artikel 31.3” i nämnda förordning. Det ska i det avseendet erinras om att det i denna bestämmelse, som enbart avser förfarandet, föreskrivs att ”[f]öre varje beslut om finansieringsavslag skall resultaten av kommissionens kontroller och den berörda medlemsstatens svar överlämnas skriftligen, varefter de båda parterna skall söka nå en överenskommelse om vilka åtgärder som skall vidtas” och att ”[o]m ingen överenskommelse nås får medlemsstaten begära att ett förfarande inleds för att förlika de respektive ståndpunkterna inom fyra månader, och resultaten av detta förfarande skall återges i en rapport, som skall överlämnas till och behandlas av kommissionen innan denna fattar ett eventuellt beslut om finansieringsavslag”. Det är detta förfarande som har tillämpats i förevarande fall.

- 29 Det faktum att artiklarna 32 och 33 i förordning nr 1290/2005 inte uttryckligen hänvisar till artikel 31.3 i samma förordning innebär åtminstone inte att en tillämpning av en schablonmässig finansiell korrigerings inte skulle vara tillåten i de fall av oegentligheter som avses i nämnda artiklar 32 och 33.
- 30 Det framgår nämligen av lydelsen i artikel 31.5 a i förordning nr 1290/2005 att artikel 31.4 i samma förordning ”inte [ska] tillämpas på ekonomiska följder av oegentligheter enligt artiklarna 32 och 33”, vilket *e contrario* innebär att övriga punkter i artikel 31 i förordning nr 1290/2005, inklusive artikel 31.2, är tillämpliga på de oegentligheter som avses i artiklarna 32 och 33 i samma förordning.
- 31 Denna tolkning är dessutom förenlig med syftet, i skälen 25 och 26 i förordning nr 1290/2005, att skydda unionens ekonomiska intressen, vilket är det underliggande ändamålet med reglerna för kontrollen av att jordbruksfondernas budget genomförs på ett korrekt sätt i avdelning IV i nämnda förordning, och däribland artiklarna 31–33. Om det inte skulle vara möjligt att tillämpa en schablonmässig finansiell korrigerings skulle kommissionen nämligen dels förlora varje möjlighet att skydda unionens finansiella intressen i de fall den inte förmår att exakt fastställa de belopp som ska undantas från finansiering ur unionens budget enligt artiklarna 32 och 33 i förordning nr 1290/2005, och detta på grund av att den berörda medlemsstaten inte har tillhandahållit kommissionen nödvändiga uppgifter i det avseendet, dels möjliggöra för den felande medlemsstaten att undandra sig sina skyldigheter och på så sätt dra fördel av sina egna överträdelser.
- 32 Följaktligen, och i strid med vad Republiken Grekland har gjort gällande, är det inte förbjudet att tillämpa en schablonmässig finansiell korrigerings som sådan när artiklarna 32 och 33 i förordning nr 1290/2005 genomförs.
- 33 Inget av de argument som Republiken Grekland har framfört påverkar denna slutsats.
- 11 Vad för det första gäller Republiken Greklands argument ovan i punkt 23, att om en schablonmässig finansiell korrigerings kan tillämpas på ekonomiska följder av oegentligheter enligt artiklarna 32 och 33 i förordning nr 1290/2005, trots att den även kan tillämpas i den situation som avses i artikel 31.5 b i samma förordning, angående statligt stöd och fördragsbrott, räcker det att erinra om att undantaget i sistnämnda artikel klargör att 24-månadersfristen i artikel 31.4 i nämnda förordning naturligtvis inte är tillämplig på förfaranden som rör statligt stöd och fördragsbrott, som inte omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 1290/2005.
- 34 För det andra förefaller inte artikel 3.1 a, artikel 8.1 c iii och skälen 25 och 26 i förordning nr 1290/2005, som Republiken Grekland har åberopat utan att för den skull framföra några specifika argument beträffande dessa bestämmelser, ha något materiellt samband med frågan om den rättsliga grunden för den schablonmässiga finansiella korrigerings som tillämpats i förevarande fall. Argumentet är därmed inte relevant i det avseendet.
- 35 För det tredje kan Republiken Grekland inte heller vinna framgång med de argument som framförts beträffande riktlinjerna.

- 36 I det avseendet ska det först och främst erinras om att det inte finns någonting i riktlinjerna som förbjuder en tillämpning av artikel 31.2 i förordning nr 1290/2005 på de ekonomiska följderna av oegentligheter enligt artiklarna 32 och 33 i nämnda förordning. Det framgår nämligen av rättspraxis att nämnda riktlinjer ”endast anger metoden och de parametrar som kommissionen ska använda vid beräkningen av de belopp som ska uteslutas från finansiering, på grundval av de kriterier som anges i artikel 31.2 i förordning nr 1290/2005” (dom av den 13 december 2012, Grekland/kommissionen, T-588/10, ej publicerad, EU:T:2012:688, punkt 98).
- 37 Av bilaga 2 till riktlinjerna framgår vidare att kommissionen ska, när det inte är möjligt att avgöra de felaktiga utbetalningarnas verkliga belopp och det således inte är möjligt att fastställa den ekonomiska skada som unionen åsamkats, tillämpa schablonmässiga finansiella korrigeringar beroende på hur stor förlustrisk de undermåliga kontrollerna har utsatt unionens budget för. Det kan visa sig vara omöjligt att avgöra de felaktiga betalningarnas verkliga belopp både i samband med kontrollen av huruvida utgifterna är stödberättigade och i samband med kontrollen av återkraven av felaktigt utbetalda belopp, vilket i sig, såsom anges i riktlinjerna, följer av ”efterhandskontrollens själva natur”.
- 38 Slutligen innebär inte denna omständighet, och även om riktlinjerna inte skulle vara tillämpliga på oegentligheterna i artikel 32 och 33 i förordning nr 1290/2005, i vart fall inte i sig att en sådan schablonmässig korrigering mister sin rättsliga grund, eftersom tolkningen av dessa oegentligheter inte kan stå i strid med sekundärrätten. Det är på grundval av själva förordning nr 1290/2005 och, i synnerhet, det stora utrymme för skönsässig bedömning som denna tillerkänner kommissionen, som kommissionen har kunnat tillämpa den schablonmässiga korrigeringsmekanism som avses i riktlinjerna (se ovan i punkterna 27 och 28).
- 12 Det ska således konstateras att det fanns rättslig grund, nämligen artikel 31.2 i förordning nr 1290/2005, för kommissionen att kunna tillämpa en schablonmässig finansiell korrigering på följderna av de oegentligheter som konstaterats enligt artiklarna 32 och 33 i nämnda förordning, eftersom den inte kunde fastställa den exakta storleken på de belopp som inte hade återkrävts. Samma resonemang kan dessutom numera överföras på artikel 52 i förordning nr 1306/2013, med hänsyn särskilt till att det i punkt 2 i denna artikel uttryckligen föreskrivs en möjlighet att tillämpa schablonkorrigeringar ”när det, på grund av de aktuella omständigheterna eller på grund av att medlemsstaten inte har tillhandahållit kommissionen nödvändig information, inte är möjligt att genom rimliga ansträngningar närmare fastställa den ekonomiska förlust som unionen lidit”.
- 39 Det ska härefter kontrolleras om korrigeringen i fråga, mot bakgrund av de konstaterade oegentligheterna, var motiverad (se ovan i punkt 25).
- 40 Det ska för det första erinras om att medlemsstaternas skyldighet att underrätta kommissionen, både vad gäller utgifter som betalats inom EGFJ och utgifter som betalats inom Ejflu. Såväl i artikel 32.3 första stycket förordning nr 1290/2005 som i artikel 33.4 första stycket i samma förordning föreskrivs att när ”medlemsstaterna enligt artikel 8.1 c iii lämnar in årsräkenskaper ska de överlämna en sammanfattande redovisning av de förfaranden för återkrav [eller indrivning] som har inletts med anledning av oegentligheter, och de skall även lämna uppgifter om vilka belopp som ännu inte drivits in, fördelade på administrativa och/eller rättsliga förfaranden och på år som motsvarar det första administrativa eller rättsliga konstaterandet av oegentligheten”. Vidare framgår det av artikel 32.3 andra stycket i förordning nr 1290/2005 att ”[m]edlemsstaterna skall låta kommissionen ta del av detaljerade uppgifter om de enskilda indrivningsförfarandena och om vilka enskilda belopp som ännu inte har kunnat drivas in”.
- 13 Såsom förlikningsorganet angett i punkt 6.2 i sitt yttrande av den 19 oktober 2013 hade de ”grekiska myndigheterna inte ... bifogat tabellen över fall där tidsfristerna inte hade iakttagits”. I motsats till vad Republiken Grekland har hävdad i punkt 32 i ansökan kunde kommissionen alltså inte med exakthet avgöra storleken på de belopp som inte hade drivits in, eftersom denna medlemsstat inte i vederbörlig ordning hade fyllt i tabellerna i bilaga III till förordning nr 885/2006, trots att kommissionen

upprepade gånger uppmanat medlemsstaten att göra detta. Denna brist, såsom framgår av punkt 19.6.3 i den sammanfattande rapporten, ingår bland de nyckelkontroller som ”inte [hade] tillämpats eller som tillämpats på ett så bristfälligt sätt eller så sällan att de absolut inte kunde beivra oegentligheterna i enlighet med kraven [i förordningen]”. Dessa nyckelkontroller bestod i lämpliga förfaranden och kontroller i syfte att säkerställa, för det första, att de inkorrekt utbetalade beloppen, i god tid, kunde identifieras och återbetalas till fonderna, för det andra, att räkenskaperna och uppgifter om behandlingen av data var korrekta och, för det tredje, att liggaren över fordringar och bilaga III till förordning nr 885/2006 var ifyllda.

- 14 Det ska i det avseendet påpekas att det framgår av riktlinjerna att avsaknaden av nyckelkontroller eller bristfällig eller sällan förekommande tillämpning av dessa kan motivera tillämpningen av en schablonmässig finansiell korrigerings.
- 15 Av det skälet och med hänsyn till att kommissionen, i samband med 2009 års kontroller, när flera enskilda fall kontrollerades, konstaterat en avsaknad av eller återkommande förseningar med att återkräva de berörda fondernas fordringar, hade institutionen fog för att misstänka att det förekom liknande brister i samtliga fall och således, mot bakgrund av riktlinjerna, eftersom det inte gick att med exakthet fastställa storleken på unionens förluster, tillämpa en schablonmässig korrigerings (se, för ett liknande resonemang och analogt, beträffande avvikelser i en medlemsstats kontroller, dom av den 24 april 2008, Belgien/kommissionen, C-418/06 P, EU:C:2008:247, punkt 136, och där angiven rättspraxis).
- 16 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den första grunden.

[utelämnas]

Den tredje och den fjärde grunden

- 65 Republiken Grekland har under sin tredje grund gjort gällande att det saknades fog för att tillämpa en schablonmässig finansiell korrigerings med avseende på den omständigheten att det inte hade skett någon avräkning av fordringar mellan jordbruksfonderna och har, under sin fjärde grund, gjort gällande att grunden för nämnda korrigerings till följd av skyldigheten att ange ränta i tabellerna i bilaga III till förordning nr 885/2006 var rättsstridig.
- 66 Det ska i det avseendet konstateras att det uttryckligen framgår av underrättelsen att den schablonmässiga finansiella korrigerings på 10 procent som anges i punkt 1.1 i bilagan på grund av dröjsmål med att inleda ett förfarande för återkrav ”även täcker den risk som fonderna löper enligt beskrivningen i punkt 1.2. (Avräkning) och i punkt 1.3 (Angivande av ränta i [tabellerna till bilaga III till förordning nr 885/2006])”. Vidare preciseras att det i punkt 1.2 in fine i bilagan till underrättelsen anges att ”någon ytterligare korrigerings följaktligen inte har föreslagits” till följd av avsaknaden av ett särskilt förfarande för avräkning mellan fonderna. Samma resonemang har förts vad gäller den omständigheten att ränta inte har tagits upp i tabellerna i bilaga III till förordning nr 885/2006, då kommissionen, i punkt 1.3 in fine i bilagan till underrättelsen angett, att den korrigerings som var härförlig till denna ”täcktes av den schablonmässiga korrigerings på 10 procent som anges i punkt 1.1 (på grund av förseningar i återkravsförfarandet).
- 67 Skrivelsen av den 17 juli 2015 innehåller även en bilaga som sammanfattar kommissionens ståndpunkt efter förlikningsorganets ingripande. Kommissionen understryker, i punkt 2 andra strecksatsen, att ”den schablonmässiga finansiella korrigerings på 10 procent i punkt A (förseningar i återkravsförfarandet) även täcker punkterna B och C (avräkning mellan fonder och angivande av räntor i tabellerna i bilaga III [till förordning nr 885/2006])”. Samma ordalydelse används i den sammanfattande rapporten, i punkt 19.6.5 andra strecksatsen in fine.

- 68 Detta synsätt är även förenligt med riktlinjerna där det anges att schablonerna för korrigerings, när det finns flera brister i ett och samma system, inte är kumulativa och att den allvarligaste bristen betraktas som en indikation på de risker som finns i kontrollsystemet i dess helhet.
- 69 Det framgår således klart av övervägandena ovan att de två brister som den tredje och den fjärde grunden berör inte har lett till någon höjning av den schablonmässiga finansiella korrigeringen på 10 procent, som påförts till följd av förseningarna i återkravsförfarandet. Härav följer att en prövning av den tredje och den fjärde grunden inte påverkar lagenligheten av det omtvistade beslutet.
- 70 Det framgår nämligen av rättspraxis att, när vissa av de skäl som ligger till grund för ett beslut i sig är tillräckliga för att motivera beslutet, eventuella fel i andra delar av motiveringen till rättsakten inte påverkar själva beslutet. Om artikeldelen i ett kommissionsbeslut grundar sig på flera delresonemang, som vart och ett i sig räcker för att utgöra stöd för detta avgörande, finns det i princip endast skäl att ogiltigförklara rättsakten om samtliga delresonemang är rättsstridiga. I ett sådant fall räcker inte ett fel eller annan rättsstridighet som endast påverkar ett av dessa delresonemang för att motivera en ogiltigförklaring av det ifrågasatta beslutet, eftersom felet eller rättsstridigheten inte kan ha haft ett avgörande inflytande på institutionens beslut (se beslut av den 26 februari 2013, Castiglioni/kommissionen, T-591/10, ej publicerat, EU:T:2013:94, punkt 44, dom av den 15 januari 2015, Frankrike/kommissionen, T-1/12, EU:T:2015:17, punkt 73, och dom av den 28 september 2016, Förenade kungariket/kommissionen, T-437/14, EU:T:2016:577, punkt 73).
- 71 Den tredje och den fjärde grunden ska således underkännas såsom verkningslösa.

Den femte grunden

- 72 Republiken Grekland har under sin femte grund gjort gällande att det omtvistade beslutet ska ogiltigförklaras i den mån det avser nio enskilda fall och att dessa är behäftade med olika fel som ska prövas var för sig.

[utelämnas]

- 114 Talan kan, mot bakgrund av vad som anförts, inte vinna bifall på den femte grunden och talan ska därför ogillas i dess helhet.

Rättegångskostnader

- 115 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Förenade kungariket ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.
- 116 Eftersom Republiken Grekland har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen)

följande:

- 1) Talan ogillas.**
- 2) Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Tomljenović

Marcoulli

Kornezov

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 25 oktober 2017.

Underskrifter